

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 12-12-3961 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני : 60200628125

בפני כב' השופט אברהם טננבוים

מדינת ישראל

מבקש

נגד

אייל ח.

משיבה

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

השאלה בקליפת אגוז – מתי יש לפסול נאשם מלנהוג עד תום ההליכים בענינו?

השאלה העקרונית שלפנינו חוזרת ונשנית במקרים רבים. לעיתים נאשמים נהגים בעבירות מסוכנות אולם ההליך המשפטי מעצם טבעו לוקח זמן, לעיתים זמן רב מדי. מה יהיה בינתיים על הנהגות הנאשמים? האם נתיר להם לנהוג בזמן ההליך? או שמא לאו?

מצד אחד יש אי נחת מכך שמי שנאשם בעבירה מסוכנת ואולי אף גרם לנזקים ימשיך לנהוג ולסכן את הציבור. אולם מן הצד השני גם לנאשמים יש זכויות. אין זה תמיד הוגן לפסול אדם בעוד מתנהל משפטו. אם יצא זכאי בדינו, מי יפצה אותו על הזמן ועגמת הנפש שנגרמה לו משום שאסור היה לו לנהוג?

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 3961-12-12 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני : 60200628125

1 אשר על כך יש למצוא איזון בין הרצון למנוע מנהגים מסוכנים לעלות על הכביש, לבין זכויותיהם
2 של נהגים שלא יפגעו חייהם ללא הליך משפטי הוגן, וזוהי השאלה שלפנינו. ובקצרה, באילו מקרים
3 יפסול בית המשפט נאשם מלהחזיק רישיון נהיגה עד תום ההליכים בעניינו?
4

5 ונקדים מראש ונסביר כי ההלכה במקרים כאלו בנויה בשני שלבים. ראשית, עלינו לבדוק אם ישנן
6 ראיות כנגד הנאשם וצורך לנו בראיות לכאורה, אך ראיות טובות. רק לאחר שעברנו שלב הכרחי זה,
7 עלינו לבדוק את מסוכנותו של הנהג בהמשך נהיגתו. מסוכנות זאת נמדדת בעיקר אך לא רק על פי
8 שתי פרמטרים. הראשון הוא האירוע נשוא העבירה והחומרה שבו. והשני הוא עברו התעבורתי של
9 הנהג.

10
11 ומכאן ואילך נסביר הלכה זו, ואחרי זה ניישם אותה על המקרה שלפנינו.
12

המסגרת הנורמטיבית – ההבדל בין תאונה קטלנית לכל תאונה/עבירה אחרת

13
14
15 המחוקק הבדיל מסיבות מובנות מקרה של תאונה קטלנית למקרה אחר. סעיף 46ב(א) לפקודת
16 התעבורה קובע במפורש כי "הוגש כתב אישום נגד בעל רישיון נהיגה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים
17 שבה נהרג אדם, יורה בית המשפט על פסילתו מהחזיק ברישיון נהיגה עד למתן פסק דין בעניינו".
18

19 הרציונל שאחרי גישה זו ברור. מי שהרג את הנפש בנהיגתו, מן הראוי הוא שלא ימשיך לנהוג
20 ברחובות עד אשר יסתיים משפטו. נכון, יש כאן פגיעה לא פשוטה בנהג/ת שייתכן וזועקים הם
21 לחפותם, אולם הערך של כיבוד וקדושת החיים עולה על זכות הנהג.
22

23 כמובן, אפילו במקרה של מוות החוק דורש הליך הוגן כנגד הנהג כולל שמיעתו, ובית המשפט רשאי
24 שלא לפסול אותו עד תום ההליכים (סעיפים 46ב(ב) ו- 46ג(ג) לפקודה). אולם המקרה הרגיל הוא
25 שמי שהואשם בגרימת תאונת דרכים קטלנית ייכבד וישב בביתו ולא ינהג עד לתום ההליכים
26 בעניינו.
27

28 אולם אין זה המצב במקרה של עבירה שגרמה לתאונה לא קטלנית או אף עבירה שלא גרמה לתאונה
29 כלל. כאן ישנן שתי אפשרויות. יש מקרים בהם קצין משטרה פסל כבר את רישיונו של הנהג
30 לתקופה שהוא מוסמך לפסול בחוק, וישנם מקרים בהם רישיונו של הנהג לא נפסל עדיין. בין כך

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 3961-12-12 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני: 60200628125

1 ובין כך רשאי בית המשפט לתעבורה (לבקשת התביעה) לפסול את רישיונו של הנהג עד לתום ההליך.
2 ונציין שניתן לבקש פסילת רישיונו עוד אפילו בטרם הוגש כתב אישום כנגדו.

3
4 אם הנהג לא נפסל מנהלית, הרי סעיף 46 לפקודת התעבורה קובע כי:

5
6 "היה היועץ המשפטי לממשלה או ב"כ, או קצין משמרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח, משוכנע
7 שיש יסוד מספיק להאשים בעל רישיון נהיגה או בעל רישיון רכב בעבירה שסעיפים 35 עד 42 או 23, 44
8 ו-44(א) חלים עליה, והגיש לבית המשפט המוסמך לדון באותה עבירה בקשה לפסול את בעל הרישיון
9 מהחזיק בו – רשאי בית המשפט לפסול אותו מהחזיק ברישיון עד לגמר בירור דינו, או עד שתבומל
10 הפסילה לפי הסעיפים 48-50.

11
12 סעיף דומה יש למקרה שבו נאשם נפסל מנהלית וקובע כי בית המשפט יכול להאריך הפסילה עד
13 תום הדיון בעניין, וזו לשונו.

14 (ט) בית המשפט המוסמך לדון בעבירה, שבשלה נפסל הרישיון לפי סעיף קטן (ה), רשאי להאריך את
15 הפסילה עד לגמר בירור הדין או לבטל אותה, בתנאים או ללא תנאים".

16
17 נעיר אבל שתקופה זו של פסילה עד תום ההליכים איננה לנצח. סעיף 50 מגביל פסילה זו. מי שלא
18 הוגש כנגדו כתב אישום כלל תפוג הפסילה לאחר שלושה חדשים. אלא אם כן בית המשפט אישר
19 להאריכה "מטעמים מיוחדים ומנימוקים שיירשמו". אולם אם כבר הוגש כתב אישום, תפוג הפסילה
20 לאחר שישה חודשים. אולם כאן יכול בית המשפט להורות על פסילה לתקופה אחרת ללא צורך
21 בנימוקים מיוחדים. גם כאן הרציונל ברור. מי שעדיין לא הוגש כנגדו כתב אישום אחרי שלושה
22 חדשים, מן הראוי שלא יפסל אלא מנימוקים מיוחדים. שמא כלל לא יוגש נגדו כתב אישום ויוצא
23 הוא מופסד שלא באשמתו. אולם מי שההליך כבר מתנהל, ייתכן וששה חודשים לא יספיקו.

השיקולים לפסילה עד תום ההליכים – ראיות טובות בשילוב של מסוכנות

24
25
26
27 אין בחוק כל נימוק לשיקולים שעל בית המשפט לשקול בבקשה לפסילה עד תום ההליכים. מקובל
28 אבל ללמוד בהיקש מבקשה למעצר עד תום ההליכים. בבקשה למעצר עד תום ההליכים השיקולים
29 אשר על בית המשפט לשקול בבואו להחליט בבקשה הם קיומה של התשתית הראייתית לאשמת
30 הנהג (מדובר בדרישה גבוהה יותר מאשר ראיות לכאורה), וקיומה של מסוכנות לציבור בהמשך

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 3961-12-12 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני: 60200628125

1 נהיגתו של הנאשם, כאשר המסוכנות נבחנת לא רק על סמך העבירה הספציפית אלא גם על סמך
2 עברו התעבורתי של הנאשם.

3
4 על העקרונות והשיקולים המנחים את בית המשפט בדונו בבקשה להארכת פסילה עד לגמר הדין
5 עמד כבי השוי די חשין בהרחבה בש"פ 8161/06 גבריאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.11.06).
6 הדברים שם נאמרו בהקשר של תאונה קטלנית אולם הם רלוונטיים גם לעניינו.

7
8 "בדונו בבקשה להארכת פסילתו של רישיון הנהיגה עד לתום ההליכים, על בית-המשפט לבחון
9 תחילה קיומן של ראיות לכאורה להרשעת הנהג בעבירה המיוחסת לו; ואם מצא כי אלה קיימות,
10 עליו לעבור ולבחון האם נהיגתו מסכנת את הציבור. בנדר בחינה זו, יש לאזן בין שיקולי ההגנה
11 על האינטרסים של הנהג הפוגע, ובכלל זה נסיבותיו האישיות המיוחדות, לבין הצורך להגן על
12 שלום הציבור מפני נהיגה המסכנת חיים (ראו ע"פ 3883/04 אבו סיביה נ' מדינת ישראל, החלטה
13 מיום 11.5.2004, מפי השופטת פרוקצ'יה (להלן – עניין אבו סיביה). על מסוכנותו של הנהג, ניתן
14 ללמוד, בין היתר, מעברו התעבורתי ומנסיבות האירוע הספציפי גם יחד (ראו בש"פ 759/99
15 הורוביץ נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 11.2.1999, מפי השופט מצא; בש"פ 7399/00 לחמי נ' מדינת
16 ישראל, החלטה מיום 6.11.2000, מפי השופט מירקל)".

17
18 עוד ראו בעניין זה בש"פ 6983/10 קדוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.10.10); בש"פ
19 7399/00 לחמי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (5), (577)

20
21 עם זאת, ברור שאמצעי הפסילה עד תום ההליכים ייעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של
22 הנאשם ובכך שלמעשה טרם הוכרע דינו. וכלשון בית המשפט העליון על ידי כבי השופטת פרוקצ'יה:

23
24 "אין צריך לומר, כי במסגרת השימוש באמצעי-מנע אלה, יש להתחשב גם בנאשם בשלב שבו אשמתו
25 טרם הוכרעה, ובפגיעה העלולה להיגרם לו ולפרנסת משפחתו בשלילת רישיונו, ולו הזמנית, לנהוג ברכב.
26 אולם שיקולים אלה הם מישניים לחובת הדאגה לחיי אדם, ולשלמות גופם. מקום שהמשך נהיגתו של אדם
27 בכביש עלול לסכן באופן ממשי את בני הציבור, ראוי לעשות שימוש גם באמצעים זמניים דרסטיים, כדי
28 להרחיק נהגים מסוכנים מהכביש. ... אם מבקשים להאריכה, יש לשקול מחדש את מכלול השיקולים
29 הנוגעים לאינטרס הציבורי ולאינטרס הנאשם ולאזן ביניהם, תוך התחשבות במעבר הזמן (בש"פ 7647/00

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 12-12-3961 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני: 60200628125

1 חינוואי נ' מדינת ישראל פ"ד נד(4) 812, 815 (2000); בש"פ 8514/05 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל
2 [פורסם בנבו, 18.9.2005]". (ראו בש"פ 6085/10 הנ"ל פסקה 10).

3
4 ולסיכום, אם המדינה מבקשת לפסול רישיון עד תום ההליכים עליה להראות:

- 5 - בשלב הראשון, ראיות טובות לאשמה
6 - בשלב השני, להצביע על מסוכנות שנלמדת מהמקרה הפרטי ומהעבר התעבורתי של הנהג.

7
8 ואחרי שהסברנו בהרחבה נבדוק את הבקשה שהוגשה לפנינו.

9 עובדות הבקשה שלפנינו

10
11
12 המבקש מר אייל ח. (להלן: "המבקש") נתפס ביום 18.12.12 בשעה 08:35 (בבוקר) בכביש 3 לכיוון
13 צומת נחשון כשהוא נוהג במהירות של 175 קמ"ש במקום בו המהירות המרבית המותרת היא 90
14 קמ"ש. המבקש נפסל באותו יום פסילה מנהלית על ידי קצין משטרה לתקופה של 30 יום, בהתאם
15 לקבוע בסעיף 47 (ה).

16
17 ביום 18.12.12 נפסל המבקש מהחזקת רישיון נהיגה עד תום ההליכים. ביום זה ציינתי בהחלטתי כי
18 מאחר שהמבקש לא היה מיוצג עומדת לו הזכות לקחת עו"ד ולהגיש בקשה לעיון חוזר.

19
20 ביום 08.01.13 הגיש הסניגור בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 18.12.12. טענתו המרכזית של
21 המבקש הייתה כי בנסיבות התיק לא היה מקום לפסילה עד תום ההליכים.

22
23 אשר לכאורה, נבדוק את טענות הצדדים בהתאם למה שפירטנו למעלה.

24 השלב הראשון - ראיות טובות לכאורה

25
26
27 מעיון בחומר הראיות עולה כי שוטר מדד את מהירות נסיעתו של המבקש באמצעות מכשיר הממלי"ז
28 שאת אמינותו קבע בית המשפט העליון. השוטר ציין כי מדד את הרכב שנסע בנתיב השמאלי מבין
29 שני הנתיבים, כשהוא בודד בכביש, נוסע במהירות של 175 קמ"ש (לאחר הפחתה של 5 קילומטר).

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 12-12-3961 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני : 60200628125

1 בנוסף מציין השוטר כי טווח גילוי הרכב היה 285.3 מטר. השוטר עצר את רכב המבקש ותגובת
2 המבקש הייתה "אתה צודק הייתה לי שיחה דחופה ולא שמתי לב".

3
4 ב"כ המבקש העלה מספר טענות בנוגע לתקינות הבדיקה שלדעתו פוסלות את המדידה הספציפית.
5 עיון בדו"ח פעולה שמספרו 60200628125 מעלה כי נעשו כל הבדיקות הרלוונטיות והמהותיות
6 למכשיר. לפיכך בשלב זה לפחות איני סבור כי נפלו טעויות באופן ביצוע המדידה על ידי השוטר.

7
8 באשר לטענתו של הסגור כי אין לראות בהודאתו של המבקש כהודאה במהירות הנטענת בכתב
9 האישום. גם דין טענה זו להידחות. כמבוא, תגובתו הספונטאנית של המבקש שנרשמה בדברי הנהג
10 היא "אתה צודק הייתה לי שיחה דחופה ולא שמתי לב". אומנם אין תגובה זו חזות הכל, אך היא
11 מעידה כי המבקש ידע גם ידע על מהירותו הגבוהה.

12
13 לפיכך, לאחר שעיינתי בחומר הראיות ושמעתי את טענות הצדדים, אני קובע כי ישנן ראיות כנדרש
14 להליך זה לביצוע העבירה הנוכחית על ידי המבקש.

השלב השני – מסוכנות על סמך העבירה הספציפית

15
16
17
18 מהירות שנמדדה הייתה 175 בכביש שהמהירות המותרת בו היא 90. דהיינו, כמעט כפליים
19 מהמהירות המותרת. אין ספק כי מדובר במהירות גבוהה ומסוכנת מאוד. אציין כי מפעם לפעם
20 עולות טענות באשר לסכנות המהירות. אולם ברור כי לדעת כולם מהירות שכזו היא מוגזמת
21 ומסוכנת.

22
23 ונעיר כי מבלי קשר לשאלה עד כמה מהירות גבוהה גורמת תאונות, הרי ברור כי כל תאונה
24 המתרחשת במהירות שכזו יכולה לגרום לתוצאות הרוגות אסון והדברים ברורים (בעניין הסכנה
25 במהירויות גבוהות עסקתי בהרחבה בהחלטתי בב"ש (ים) 408/05 מ"י נ. רונן פורסם בנבו 21.6.05).

26
27 אשר לכן, אני קובע כי העבירה הספציפית מראה על מסוכנות הנאשם.

המשך השלב השני – מסוכנות על סמך עברו התעבורתי של הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 3961-12-12 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני : 60200628125

1 מעיון בגיליון הרשעותיו של המבקש עולה כי המבקש מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1991, ולחובתו
2 לא פחות מ - 23 הרשעות קודמות. אולם עבירת המהירות 'מככבת' בגיליונו. עברו של המבקש
3 כולל 8 הרשעות של עבירות מהירות, זאת כאשר ההרשעה בעבירת המהירות האחרונה הינה מיום
4 **24.10.12!** (פחות מחודשיים לפני העבירה הנוכחית).
5

6 עברו התעבורתי של הנאשם מלמד עליו. אנו עוסקים בנהג שמבצע את אותה העבירה חזור ושנה
7 ומוכיח בהתנהגותו המסוכנת שהחוק אינו נר לרגליו. נציין כי גם חלק מהעבירות האחרות שעבר
8 המבקש הינן מסוכנות וכוללות נהיגה בכיוון ההפוך בכביש חד סיטרי, נהיגה ללא חגורת בטיחות,
9 התנהגות לא זהירה בכביש ועוד.

10

11 קשה להשתחרר מהתחושה כי מדובר בנהג שמהווה מפגע של ממש על הכביש, וברי מזל אנו שנהיגתו
12 הפרועה לא גרמה לתאונת דרכים (עדיין).

13

14

סוף דבר

15

16 לנוכח האמור לעיל ולאחר שהקשבתי קשב רב לסניגור שעשה את כל הניתן בנסיבות העניין אני
17 קובע כי המדינה הוכיחה כל שהייתה צריכה.

18

- יש ראיות טובות לכאורה

19

- האירוע הספציפי מלמד על מסוכנות

20

- עברו התעבורתי של המבקש מלמד על מסוכנות

21

22 אשר לכן, אני פוסל את המבקש מלהחזיק רישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדו בתיק העיקרי.
23 המבקש מוזהר כי העונש המקובל על נהיגה בפסילה הוא מאסר בפועל.

24

25 למען הסר ספק הרי הפסילה היא עד שיסתיים ההליך גם אם ההליך ייקח יותר משישה חודשים ועד
26 שיסתיים.

27

28 כמובן שבכל מקרה של עיכוב לא סביר ו/ או שינוי נסיבות ו/ או עובדות חדשות שהתגלו, שמורה
29 תמיד לצדדים להגיש בקשה לעיון חוזר.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

בפ"ת 3961-12-12 מדינת ישראל נ' חתוכה

תיק חיצוני : 60200628125

1

2

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הנאשם עו"ד שניאור ולתביעה.

3

4

זכות ערר כחוק.

5

6

ניתנה היום, יום רביעי 13 פברואר 2013, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

7

אברהם טונבויים, שופט

8

9